

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/12/2019
Identifikačné číslo spisu: 3018200067
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3018200067.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členiek senátu Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: AGROFARMA, spol. s.r.o. Červený Kameň, IČO: 31 574 912, so sídlom Červený Kameň, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrej Jaroš, spol. s.r.o., so sídlom Námestie sv. Anny 361/20, Trenčín, proti žalovanému (sťažovateľovi): Okresný úrad Považská Bystrica, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Centrum 1/1, Považská Bystrica, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Jozef Plačko, s.r.o., so sídlom Námestie Andreja Hlinku 29/34, Považská Bystrica, za účasti: 1/ Poľovnícka spoločnosť Ostrá hora, IČO: 50 239 376, so sídlom Rovňanská 186/28, Lednické Rovne, zast. Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o., so sídlom Piaristická 46/276, Trenčín, 2/ F. F. O., bytom F. XXX/XX, E. J., 3/ B. K., bytom F. XXX/XX, E. J., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-PB-PLO-2017/0-003367-010 zo dňa 14. decembra 2017, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/30/2018-129 zo dňa 18. septembra 2018, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov kasačného konania.
- III. Ďalším účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa § 191 ods. 1 písm. e/ a f/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj ako „SSP“) zrušil opatrenie žalovaného, ktorým žalovaný zaevidoval zmluvu o užívaní spoločného poľovného revíru Ostrá hora Lednické Rovne zo dňa 16. septembra 2016 (oznámená žalobcovi listom č. OU-PB-PLO-2017/0-003367-010 zo dňa 14. decembra 2017, a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že žalobca je jedným z vlastníkov pozemkov začlenených do poľovného revíru, čo vyplýva z predložených LV a ktorá skutočnosť medzi účastníkmi konania nebola sporná.

3. Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že listom zo dňa 27. februára 2017 doručeným dňa 02. marca 2017, žalobca žalovanému oznámil podanie žaloby o neplatnosť uznesení zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri Ostrá hora Lednické Rovne, ktoré zhromaždenie sa konalo dňa 21. júla 2016 a skutočnosť, že vec je vedená na Okresnom súde Považská Bystrica spod sp. zn. 7C/13/2017. Žiadal žalovaného, aby z uvedeného dôvodu zmluvu o užívaní predmetného poľovného revíru nezaevidoval.

4. Dňa 19. apríla 2017 Poľovnícka spoločnosť Ostrá hora doručila žalovanému žiadosť o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru Ostrá hora Lednické Rovne zo dňa 16. septembra 2016. K žiadosti doložila zmluvu o užívaní poľovného revíru, notársku zápisnicu, sumarizáciu vlastníckych vzťahov, uznesenie členskej schôdze o ustanovení poľovného hospodára, žalobu a vyjadrenie sa k nej, splnomocnenie na prípravu a zvolanie zhromaždenia, verejnú vyhlášku - pozvánku, splnomocnenie na prípravu, zvolanie a zastupovanie vlastníkov na zhromaždení, splnomocnenie štátnych inštitúcií. Zo zmluvy o užívaní poľovného revíru predloženej žalovanému vyplýva, že zmluva bola uzatvorená v zmysle § 13 a nasl. zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve (ďalej aj ako „zákon o poľovníctve“) vlastníckymi poľovnými pozemkami spoločného poľovného revíru Ostrá hora Lednické Rovne zastúpenými na zhromaždení vlastníkov konanom dňa 21. júla 2016 F. O. a B. K. a užívateľom poľovného revíru - Poľovníckou spoločnosťou Ostrá hora. Predmetom zmluvy je postúpenie užívania spoločného poľovného revíru Ostrá hora Lednické Rovne uznaného Lesným úradom Považská Bystrica rozhodnutím č. LÚ/PX/190/21/93 zo dňa 16. apríla 1993 a úprava práv a povinností zmluvných strán pri užívaní poľovného revíru.

5. Listom zo dňa 03. mája 2017 informoval žalovaný poľovnícku spoločnosť a právneho zástupcu vlastníkov, ktorí podali žalobu na Okresnom súde v Považskej Bystrici, o prerušení konania vo veci zaevidovania zmluvy s tým, že vo veci bude konať až po rozhodnutí o predbežnej otázke, za ktorú považuje platnosť uznesení zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Ostrá hora Lednické Rovne konaného dňa 21. júla 2016. Dňa 04. decembra 2017 Poľovnícka spoločnosť Ostrá hora žalovanému doručila žiadosť o bezodkladné riešenie situácie vo veci užívania poľovného revíru Ostrá hora Lednické Rovne. Zároveň táto spoločnosť písomne požiadala prednostu okresného úradu o preverenie postupu správneho orgánu.

6. Listom č. OU-PB-PLO-2017/0-003367-008 zo dňa 14. decembra 2017 žalovaný Poľovníckej spoločnosti Ostrá hora oznámil, že predmetnú zmluvu na základe žiadosti spoločnosti doručenej dňa 19. apríla 2017 eviduje a vedie ju v registri zmlúv od 14. decembra 2017 do 13. decembra 2032. Oznámenie o zaevidovaní zmluvy o užívaní spoločného poľovného revíru Ostrá hora Lednické Rovne zaslal žalovaný i žalobcovi listom č. OU-PB-PLO-2017/0-003367-010 zo dňa 14. decembra 2017.

7. Súčasťou administratívneho spisu žalovaného je aj spis č. OU-PB-PLO-2017/006522 týkajúci sa poverenia na vykonania ochrany poľovníctva a starostlivosti o zver v poľovnom revíri Ostrá hora Lednické Rovne, z ktorého krajský súd zistil, že dňa 15. mája 2017 Poľovnícka spoločnosť Ostrá Hora podala u žalovaného žiadosť o vykonávanie ochrany poľovníctva a starostlivosti o zver v poľovnom revíri Ostrá hora Lednické Rovne. Žalovaný rozhodnutím č. OU-PB-PLO-2017/006522-013 zo dňa 20. júna 2017 poveril Poľovnícku spoločnosť Ostrá hora vykonávaním ochrany poľovníctva a starostlivosti o zver v rozsahu § 24 ods. 1 a § 26 zákona o poľovníctve v poľovnom revíri Ostrá hora Lednické Rovne na dobu do uzatvorenia zmluvy o užívaní poľovného revíru, najdlhšie do jedného roka od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Na odvolanie žalobcu odvolací orgán - Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutím č. OU-TN-00P4-2017/033176-002 zo dňa 03. novembra 2017 rozhodnutie žalovaného zrušil. V odôvodnení rozhodnutia odvolací orgán uviedol, že žalovanému bola predložená zmluva o užívaní poľovného revíru Ostrá hora Lednické Rovne a predloženie tejto zmluvy znemožňuje zákonne začať konanie o poverení podľa § 13 ods. 5 zákona o poľovníctve.

8. Krajský súd konštatoval, že v predložennom administratívnom spise žalovaného (ani v pripojenom

spise) sa nenachádza rozhodnutie, na základe ktorého bol uznaný poľovný revír Ostrá hora Lednické Rovne. Zároveň z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, kedy a pod akým číslom bolo zrealizované opatrenie o zaevidovaní predmetnej zmluvy. Na zmluve, ktorú predložil žiadateľ o jej evidenciu, nie je uvedené jej zaevidovanie, o evidencii predmetnej zmluvy svedčia len listy, ktoré žalovaný zaslal žalobcovi a poľovníckej spoločnosti, oba zo dňa 14. decembra 2017.

9. Krajský súd dôvodil, že zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru je individuálny správny akt s deklaratórnymi účinkami, pretože na jeho základe dochádza k zavŕšeniu postúpenia užívania spoločného poľovného revíru jeho vlastníckmi, resp. vlastníckmi poľovných pozemkov, ktoré do tohto revíru patria, na poľovnícku organizáciu podľa § 32 zákona o poľovníctve, čo znamená, že sa priamo dotýka výkonu vlastníckych práv k týmto pozemkom. Skutočnosť, že tento správny akt - opatrenie, podlieha súdному prieskumu, vyplýva z ustálenej rozhodovacej činnosti správnych súdov i Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

10. Uviedol, že podmienky, ktoré musia byť splnené pri postúpení užívania poľovného revíru, stanovuje zákon o poľovníctve. Prvou a základnou podmienkou je, že zmluvu musia podpísať vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Táto podmienka musí byť splnená už v čase uzatvárania zmluvy podľa § 13 ods. 1 uvedeného zákona, a to doložením dokladov o vlastníctve konkrétneho vlastníka pozemku zaradeného do poľovného revíru v čase jej uzatvárania, aby bolo možné naplniť hmotnoprávnu podmienku na uzavretie zmluvy podľa § 13 zákona o poľovníctve a zistiť nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Splnenie tejto podmienky preveruje správny orgán po predložení žiadosti o zaevidovanie zmluvy. Pokiaľ jednotliví vlastníci nepodpíšu takúto zmluvu osobne, je potrebné písomným splnomocnením vlastníka preukázať, kto za neho a v akom rozsahu koná, kedy bola plná moc udelená (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/72/2014 zo dňa 06. októbra 2015). Správny orgán samozrejme musí poznať presnú výmeru poľovného revíru a musí vychádzať z príslušného rozhodnutia o uznaní poľovného revíru.

11. Krajský súd zastával názor, že pokiaľ v administratívnom spise žalovaného sa nenachádza príslušné rozhodnutie o uznaní poľovného revíru, tak skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého opatrenia, nemá oporu v administratívnom spise, pretože sa nedá zistiť, či skutočne správny orgán si dôsledne splnil svoje povinnosti ukladané mu pri evidencii zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru. Výmera poľovného revíru a pozemky, ktoré tvoria uznaný poľovný revír, je určená v rozhodnutí o uznaní poľovného revíru, na ktorý síce správny orgán odkazuje, ale v administratívnom spise sa nenachádza.

12. Krajský súd ďalej poukázal na nesprávny postup žalovaného, ktorý už v čase podania žiadosti o evidenciu zmluvy mal vedomosť o tom, že na okresnom súde prebieha konanie o vyslovenie neplatnosti uznesení prijatých na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov a na základe tejto skutočnosti aj oznámil prerušenie konania vo veci evidencie zmluvy, a to tak žiadateľovi o evidenciu, ako i vlastníkom poľovných pozemkov, ktorí žalobu podali. Napriek tomu, že predmetné konanie vedené na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 7C/13/2017 nebolo v čase evidencie zmluvy žalovaným skončené a žalovaný ani neoznámil pokračovanie v konaní o evidencii zmluvy, došlo podľa jeho písomného oznámenia žalobcovi k zaevidovaniu zmluvy. Vo vzťahu k možnosti prerušenia konania o evidencii zmluvy v súvislosti s § 79 ods. 2 písm. c/ zákona o poľovníctve krajský súd poukázal na Nález Ústavného súdu SR I. ÚS 721/2016-39, v ktorom ústavný súd rozoberal otázku správnosti prerušenia konania o evidenciu zmluvy z dôvodu podanej žaloby na súd a dospel k záveru, že v takomto prípade nejde o nečinnosť správneho orgánu.

13. Krajský súd uzavrel, že v prejednávanej veci žalovaný nekonal zákonným spôsobom, keď pristúpil k evidencii zmluvy napriek tomu, že na súde prebiehalo konanie, v ktorom mala byť vyriešená otázka týkajúca sa platnosti uznesení prijatých na zhromaždení vlastníkov, na ktorom bolo prijaté i uznesenie o uzatvorení zmluvy, o ktorej evidenciu v konaní ide. Žalovaný podľa krajského súdu vykonal zaevidovanie zmluvy bez toho, aby vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, čím porušil základnú zásadu

správneho konania, a to zásadu materiálnej pravdy.

14. Krajský súd žalovaného v ďalšom konaní zaviazal povinnosťou zistiť, či konanie vedené na Okresnom súde Považská Bystrica sp. zn. 7C/13/2017 je už právoplatne skončené, ak áno, s akým výsledkom a až následne, pokiaľ nebude rozhodnuté o neplatnosti prijatých uznesení, prípadne konanie bude právoplatne skončené bez meritórneho rozhodnutia súdu, môže žalovaný vo veci evidencie ďalej konať. Rovnako žalovaného zaviazal pripojiť do administratívneho spisu rozhodnutie, ktorým bol poľovný revír Ostrá hora Lednické Rovne uznaný, prípadne iné rozhodnutie, ak došlo k nejakej zmene po uznaní tohto poľovného revíru a z týchto rozhodnutí vychádzať vo vzťahu k výmere poľovného revíru a pozemkov do neho začlenených.

15. O trovách konania krajský súd rozhodol tak, že žalobcovi vzhľadom na úspech v konaní priznal náhradu trov konania voči žalovanému podľa § 167 ods. 1 SSP. O trovách konania ďalších účastníkov krajský súd rozhodol podľa § 169 SSP tak, že im náhradu trov konania nepriznal, nakoľko ďalším účastníkom žiadnu povinnosť neuložil.

16. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorou žiadal, aby najvyšší súd konanie zastavil, eventuálne, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

17. V prvom rade namietal nedostatok aktívnej procesnej legitímácie žalobcu. V tejto súvislosti uviedol, že žalobca bol účastníkom správneho konania z dôvodu zaevidovania zmluvy, čím bola naplnená prvá podmienka pre postavenie účastníka správneho konania. Mal však za to, že žalobca nepreukázal ukrátenie na jeho právach rozhodnutím vydaným v správnom konaní. Dôvodil, že ak nezaevidovanie zmluvy v prospech žalobcu (ako možný následok úspešnosti žaloby o neplatnosť zaevidovania zmluvy v prospech Poľovníckej spoločnosti Ostrá hora) má mať za následok ukrátenie na právach žalobcu, tak len v prípade kumulatívneho splnenia dvoch podmienok, a to existencie zmluvy medzi žalobcom a vlastními pozemkov patriacich do poľovného revíru a zároveň nepomer vzájomných plnení v takejto zmluve (v prospech žalobcu), čo podľa žalovaného žalobca nedeclaroval. Žalovaný zdôraznil, že žalobca existenciu zmluvy neosvedčil, resp. z postoja vlastníkov väčšiny pozemkov patriacich do konkrétneho poľovného revíru vyplýva istota, že takáto zmluva so žalobca existovať nebude. Podľa žalovaného vlastníci svojím doterajším konaním preukázali, že rešpektujú a považujú za relevantnú Poľovnícku spoločnosť Ostrá hora, lebo práve s ňou prejavili vôľu uzavrieť zmluvu. Z uvedených dôvodov žalovaný považoval uplatňovania práva konať pred správnym súdom zo strany žalobcu ako celkom zjavne bezúspešné, nakoľko vlastníkov pozemkov nikto nemôže prinútiť, aby v prípade úspechu v súdnom konaní uzatvorili so žalobcom zmluvu. Zo strany žalobcu preto ide o zneužívanie práva na súdnu ochranu.

18. Ďalej žalovaný namietal, že v žalobe je označený žalobca a žalovaný. V napadnutom rozsudku krajského súdu je bez ďalšieho uvedené účastníctvo Poľovníckej spoločnosti Ostrá hora, F. F. O. a B. K., a to bez toho, aby takáto skutočnosť vyplynula z konania žalobcu. V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že zmluva o užívaní poľovného revíru s Poľovníckou spoločnosťou Ostrá hora sa týka všetkých vlastníkov pozemkov zahrnutých do spoločného revíru, čo vyplýva z § 12 ods. 1 zákona o poľovníctve. Akákoľvek zmena rozhodnutia o evidencii zmluvy správnym orgánom sa priamo dotýka každého vlastníka pozemkov zahrnutých do spoločného revíru. V danom prípade všetci vlastníci pozemkov v poľovnom revíre predstavujú procesnú kumuláciu, kedy účastníkmi konania je viac subjektov a takéto spoločenstvo je tzv. núteným procesným spoločenstvom. Žalovaný zastával názor, že účastníkmi konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu týkajúceho sa účinnosti zmluvy musia byť všetci vlastníci pozemkov zahrnutých do spoločného revíru, ktorých zmluva zaväzuje. Poukázal na to, že zo strany žalobcu boli predložené listy vlastníctva, ako aj zmluva o užívaní poľovného revíru Ostrá hora Lednické Rovne zo dňa 19. septembra 2016 vychádzajúca zo zhromaždenia vlastníkov spoločného poľovného revíru zo dňa 21. júla 2016, ktorého priebeh bol zaznamenaný notárskou zápisnicou zo dňa 08. augusta 2016. Zo všetkých týchto listín podľa žalovaného vyplýva, že účastníkmi konania je viac, no krajský súd s nimi napriek nútenému procesnému spoločenstvu nekonal.

19. Žalovaný tiež rozporoval konštatovanie krajského súdu, podľa ktorého z administratívneho spisu nevyplýva, kedy a pod akým číslom bolo zrealizované opatrenie o zaevidovaní predmetnej zmluvy. Rovnako, že v administratívnom spise sa nenachádza rozhodnutie, na základe ktorého bol uznaný poľovný revír Ostrá hora Lednické Rovne. S poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zdôraznil, že konal v súlade s platnými právnymi predpismi práve tým, že nevytvoril rozhodnutie ako individuálny správny akt o evidencii, nakoľko vytváranie ďalších úkonov charakteru „rozhodnutie“, alebo vykonanie iného individuálneho správneho aktu, ani procesnoprávneho úkonu žiadny právny predpis žalovanému v pozícii štátneho orgánu neprikazuje, resp. neumožňuje. Okrem § 16 zákona o poľovníctve vykonávanie procesu evidovania zmluvy upravuje iba vyhláška č. 344/2009 Z.z. v § 38 označenom ako „Evidencia zmlúv“, ktorá upravuje vzor tlačiva na evidenciu zmlúv podľa § 12 alebo § 13 zákona o poľovníctve. Okrem toho žalovaný v tejto súvislosti poukázal na to, že pri evidencii zmluvy vychádzal z príslušného rozhodnutia o uznaní poľovného revíru. Dôvodil, že rozhodnutím o uznaní poľovného revíru disponoval, keďže ho mal obsiahnuté v inom administratívnom spise, pričom povinnosť mať také rozhodnutie obsiahnuté v administratívnom spise týkajúcom sa evidencie zmluvy nie je uložená zákonom.

20. Vo vzťahu k prerušeniu konania žalovaný uviedol, že konanie bolo prerušené do rozhodnutia o predbežnej otázke, za ktorú sa považovala platnosť uznesení zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Ostrá hora Lednické Rovne zo dňa 21. júla 2016. Dôvodil, že neoznámil prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej na okresnom súde. Zdôraznil, že prerušenie konania oznámil, aby mal možnosť analyzovať konanie žalobcu uskutočnené podaním žaloby na okresný súd. Po oboznámení sa so žalobou usúdil, že žaloba je zjavne účelová a slúžiaca ako zámienka na ďalší procesný úkon žalobcu, ktorým bola listina doručená žalovanému a označená ako „Informácia o prebiehajúcom súdnom konaní“ zo dňa 27. februára 2017. Podľa žalovaného žalobca podaním predmetnej žaloby iba simuloval dôvod na prerušenie správneho konania, ktorý mal vyvolať následok vo forme nezaevidovania zmluvy s Poľovníckou spoločnosťou Ostrá hora. Dodal, že jeho správna úvaha v pozícii správneho orgánu nie je náhradou konania pred súdom, no správny orgán pri svojej činnosti ku evidencii zmluvy je vždy povinný uskutočniť kvalifikovanú správnu úvahu, čo žalovaný učinil.

21. Žalovaný zhrnul, že všetky povinnosti uložené krajským súdom nedôvodne prekračujú rámec povinností správneho orgánu konajúceho o evidencii zmluvy. Nakoľko je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný právnym názorom súdu, vzniká podľa žalovaného nepomer medzi bežným evidovaním zmluvy a evidovaním konkrétnej zmluvy v danej veci. Povinnosti uložené krajským súdom idú nad rámec právnych predpisov upravujúcich túto problematiku a v rozpore s čl. 2 ods. 2 ústavy. Navyše krajský súd uloženie povinnosti žalovanému ani nekonkretizoval identifikovaním ustanovení príslušnej právnej normy, čím sa jeho rozhodnutie v tejto časti stalo nepreskúmateľným.

22. Záverom žalovaný navrhol priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, nakoľko s právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu vzniká hrozba závažnej ujmy spočívajúca v znížení ochrany poľovníctva a starostlivosti o zver v dotknutom poľovnom revíri.

23. Poľovnícka spoločnosť Ostrá hora vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti v plnom rozsahu súhlasila s argumentáciou žalovaného a rovnako tak súhlasila s návrhom na zrušenie napadnutého rozsudku krajského súdu. Závery krajského súdu považovala za rozporné so zákonom. Poukázala na to, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov bolo zvolané riadne a jeho priebeh a výsledky hlasovania boli osvedčené notárskou zápisnicou zo dňa 08. augusta 2016. Súdny spor vedený na Okresnom súde Považská Bystrica vedený pod sp. zn. 7C/13/2017 považovala za bezpredmetný, nakoľko žalobca v ňom nepreukázal naliehavý právny záujem, a preto bola žaloba v uvedenej veci odmietnutá uznesením okresného súdu zo dňa 13. augusta 2018.

24. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti považoval kasačnú sťažnosť žalovaného v celom rozsahu za nedôvodnú a navrhoval ju zamietnuť. Súčasne si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

Žalobca zároveň v podaní zo dňa 23. januára 2019 uviedol, že na základe rozhodnutia nadpolovičnej väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do spoločného poľovného revíru Ostrá hora Lednické Rovne na zhromaždení týchto vlastníkov, ktoré sa konalo dňa 21. decembra 2018, bol zvolený za splnomocnenca (zástupcu) vlastníkov uvedeného poľovného revíru. O priebehu zhromaždenia bola spísaná notárska zápisnica zo dňa 28. decembra 2018. Žalobca sa stal splnomocnencom na zastupovanie vlastníkov poľovných pozemkov vo veci prípravy zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa § 13 zákona o poľovníctve, podpisu tejto zmluvy, prípravy a podpisu dodatkov k tejto zmluve, k podaniu žiadosti o schválenie poľovníckeho hospodára a poľovníckej stráže, k podaniu žiadosti o zaevidovanie tejto zmluvy, na späťvzatie žiadosti o zaevidovanie návrhu zmluvy o užívaní poľovného revíru uzatvorenej vlastníkami poľovných pozemkov spoločného revíru a Poľovníckou spoločnosťou Ostrá hora zo dňa 16. septembra 2016 a odvolania doterajších splnomocnencov vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru D. F. O. a B. K. Žalobca s ohľadom na uvedené skutočnosti poukázal na to, že ako zástupca vlastníkov poľovných pozemkov vzal späť návrh na evidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru Ostrá hora Lednické Rovne zo dňa 16. septembra 2016. Nakoľko došlo k späťvzatiu návrhu na evidenciu uvedenej zmluvy, podľa žalobcu odpadol dôvod na konanie.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný podľa § 21 písm. a/ SSP v spojení s § 438 ods. 2 SSP, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP a postupom podľa § 455 SSP bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného nie je dôvodná.

26. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o podanej kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku krajského súdu, ktorým krajský súd zrušil v úvode tohto rozhodnutia opísané opatrenie žalovaného vo veci evidencie zmluvy o užívaní spoločného poľovného revíru Ostrá hora Lednické Rovne.

27. Podľa § 11 ods. 1 zákona o poľovníctve o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri rozhoduje vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5.

28. Podľa § 11 ods. 2 zákona o poľovníctve vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru môžu užívať poľovný revír sami alebo prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie alebo jeho užívanie môžu postúpiť zmluvou o užívaní poľovného revíru.

29. Podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve užívanie poľovného revíru možno postúpiť písomnou zmluvou

a/ fyzickej osobe, ak vlastní viac ako 50% výmery poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru,

b/ poľovníckej organizácii podľa § 32,

c/ fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe registrovanej na území Slovenskej republiky, ktorá v poľovnom revíri vykonáva poľnohospodársku činnosť alebo lesnícku činnosť najmenej na 50% výmery poľovného revíru alebo na časti bažantnice (§ 7 ods. 2), alebo zvernice (§ 6 ods. 1),

d/ právnickej osobe registrovanej na území Slovenskej republiky, ktorá má vo svojej náplni vedeckú činnosť alebo pedagogickú činnosť v odbore poľovníctva.

30. Podľa § 14 ods. 1 zákona o poľovníctve zmluvu uzatvára budúci užívateľ poľovného revíru s vlastníkom poľovného revíru alebo vlastníkami spoločného poľovného revíru.

31. Podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve evidenciu zmluvy vykoná príslušný okresný úrad. Zmluvu zaeviduje, ak ju uzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 a ak ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z

výmery poľovného revíru. Súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy je notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia.

32. Podľa § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1.

33. Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

34. Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

35. Kasačný súd v prvom rade poukazuje na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky týkajúcu sa problematiky evidencie zmlúv o užívaní poľovného revíru (napr. rozsudok sp. zn. 4Sžk/5/2019 zo dňa 02. júla 2020, uznesenie sp. zn. 4Sžk/47/2018 zo dňa 02. júla 2019, rozsudok sp. zn. 5Sžk/1/2018 zo dňa 28. marca 2019 a rozsudok sp. zn. 10Sžk/11/2018 zo dňa 28. februára 2019).

36. Proces evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa § 16 zákona o poľovníctve, ktorého účelom je priznať jej právne účinky, majúce za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností v súvislosti s užívaním poľovného revíru, je špecifickým administratívnym procesom, ktorý vzhľadom na jeho uvedený účel musí tiež korešpondovať a naplňovať ústavný účel zákonnosti vyjadrený v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. V intenciách uvedeného tak možno konštatovať, že aj keď sa podľa § 79 ods. 2 písm. c/ zákona o poľovníctve na toto administratívne konanie nevzťahujú ustanovenia správneho poriadku, aj napriek tomu ide o správny proces, pretože sa uskutočňuje pred správnym orgánom, a teda aj v tomto procese, v záujme zachovania princípu zákonnosti, musia byť dodržané jeho limity proklamované v § 3 správneho poriadku (obdobne viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 721/2016-39 zo dňa 08. marca 2017).

37. V zmysle uvedeného je orgán verejnej správy pri akejkoľvek činnosti povinný, bez ohľadu na to, či procesne ide o správne alebo iné konanie, resp. činnosť upravenú iným procesným predpisom, postupovať v súlade so zásadou zákonnosti, ktorá predstavuje jeden z princíпов právneho štátu zakotveného v čl. 2 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky. Tým je vylúčená akákoľvek svojvoľná orgánu verejnej správy rozhodovať o tom, od koho bude povinnosti ustanovené zákonom vyžadovať a od koho nie. A teda pri porušení základných pravidiel správneho konania (§ 3 ods. 1 správneho poriadku) a na nich nadväzujúcich inštitútov správneho konania - okrem iného aj požiadavka na spoľahlivé zistenie skutočného stavu veci (§ 3 ods. 5 správneho poriadku) je túto skutočnosť možné orgánu verejnej správy vytýkať v rámci prieskumu jeho rozhodnutia (opatrenia) správnym súdom.

38. Činnosť správneho orgánu disponujúceho zákonným oprávnením vykonávať evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru nie je iba automatická, majúca formálno-technický charakter. Správny orgán predloženú zmluvu zaeviduje až po preskúmaní podmienok jednak hmotnoprávnych, ako aj procesnoprávnych podľa zákona o poľovníctve, v nadväznosti na príslušné hmotnoprávne podmienky podľa Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o uzatváranie takýchto zmlúv účastníkmi právneho úkonu. Okresný úrad je v konaní o evidencii predloženej zmluvy o užívaní poľovného revíru povinný skúmať, či o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri rozhodol vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5 zákona o poľovníctve (§ 11 ods. 1 zákona o poľovníctve), či zmluva o užívaní poľovného revíru bola uzavretá medzi vlastníkom poľovného revíru, resp. vlastními spoločného poľovného revíru a oprávnenou osobou podľa § 13 ods. 1 písm. a/ až d/ zákona o poľovníctve, či obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 14 zákona o poľovníctve) a či ju podpísali vlastníci poľovných pozemkov vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov

z výmery poľovného revíru (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve), resp. prostredníctvom zástupcov splnomocnených na uzavretie zmluvy na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 5 zákona o poľovníctve.

39. Zaevidovaním zmluvy o užívaní poľovného revíru dochádza k završeniu postúpenia užívania spoločného poľovného revíru jeho vlastníkmi, resp. vlastníkmi poľovných pozemkov, ktoré do tohto revíru patria na poľovnícku organizáciu podľa § 32 zákona o poľovníctve, čo znamená, že sa priamo dotýka výkonu vlastníckych práv k týmto pozemkom. Správny orgán preto musí vychádzať z príslušného rozhodnutia o uznaní poľovného revíru, a teda musí mať vedomosť o presnej výmere dotknutého poľovného revíru. Zásadu materiálnej pravdy spočívajúcu v povinnosti správneho orgánu spoľahlivo zistiť skutkový stav veci nie je možné v tomto kontexte aplikovať izolovane, a to predovšetkým z pohľadu preverenia dodržania tejto zásady správnym súdom. V zmysle uvedeného sa orgán verejnej správy nemôže odvolávať na zistenie skutkového stavu na základe podkladov obsiahnutých v inom administratívnom spise. Krajský súd preto správne konštatoval, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy v prejednávanej veci za základ žalobou napadnutého opatrenia, nemá oporu v predložennom administratívnom spise. Tým, že v administratívnom spise žalovaného absentuje rozhodnutie Lesného úradu Považská Bystrica č. LÚ/PX/190/21/93 zo dňa 16. apríla 1993 o uznaní spoločného poľovného revíru Ostrá hora Lednické Rovne, nie je možné preveriť splnenie zákonnej povinnosti žalovaného pri evidencii zmluvy podľa § 16 zákona o poľovníctve poznať presnú výmeru pozemkov začlenených do dotknutého poľovného revíru. Pre preskúmanie opatrenia žalovaného nie je odkaz na príslušné rozhodnutie o uznaní poľovného revíru Ostrá hora Lednické Rovne postačujúci.

40. S uvedeným bezprostredne súvisí kasačná námietka žalovaného o nedostatku aktívnej procesnej legitímácie žalobcu. V prvom rade je nutné podotknúť, že žalobca v konaní pred krajským súdom nevystupoval ako poľovnícka spoločnosť, ale ako vlastník pozemkov začlenených do príslušného poľovného revíru, na čo krajský súd správne poukázal. Preto je irelevantná argumentácia žalovaného o tom, že vlastníci poľovných pozemkov nemajú záujem so žalobcom uzavrieť zmluvu o užívaní poľovného revíru. Žalobca totiž v prejednávanej veci nevystupuje ako poľovnícka organizácia, ale ako jeden z vlastníkov.

41. Vo vzťahu k žalovaným namietanému procesnému nedostatku v postupe krajského súdu, ktorý do konania nepribral všetkých vlastníkov pozemkov začlenených do spoločného poľovného revíru, kasačný súd uvádza, že pri posudzovaní nesprávneho procesného postupu, ktorý spočíva v znemožnení účastníkovi konania uskutočňovať jemu patriace procesné práva je nevyhnutné posudzovať intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces a jednotlivé konkrétne porušenia procesných práv je potrebné hodnotiť v kontexte celého správneho súdneho konania, v kontexte dopadu na ďalšie procesné postupy súdu a možnosť účastníkov namietať alebo zvrátiť jeho nesprávny postup. I keď žalobca v doplnení žaloby na základe výzvy krajského súdu označil ďalších účastníkov, s ktorými ďalej konal aj krajský súd, je nutné v tejto súvislosti vzhľadom na okolnosti prípadu konštatovať, že krajský súd nepostupoval správne, keď nepribral do konania všetkých známych vlastníkov pozemkov začlenených do spoločného revíru Ostrá hora Lednické Rovne. V dôsledku tohto nesprávneho postupu (aj keď závažného charakteru) nedošlo k takej intenzite zásahu, aby to bolo možné hodnotiť ako porušenie práva na spravodlivý súdny proces. V preskúmvanej veci nesprávny procesný postup krajského súdu spočívajúci v nepribratí všetkých známych vlastníkov pozemkov začlenených do spoločného revíru Ostrá hora Lednické Rovne nemal za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia krajského súdu, a to v kontexte dopadu na ďalšie procesné postupy krajského súdu v prípade zrušenia jeho rozhodnutia a následných povinností žalovaného. Kasačný súd v tejto súvislosti dodáva, že v novom konaní o evidencii zmluvy o užívaní poľovného revíru Ostrá hora Lednické Rovne bude žalovaný povinný konať so všetkými známymi účastníkmi, a to tiež s ohľadom na nové skutočnosti oznámené žalobcom (vid' bod 24 tohto rozhodnutia).

42. Za zjavne účelovú považuje kasačný súd obranu žalovaného vo vzťahu k prerušeniu konania a posudzovania platnosti dotknutých uznesení na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov. Ako vyplýva z administratívneho spisu, žalovaný listom zo dňa 03. mája 2017 pod č. OU-PB-PLO-

2017/003367-004 Poľovnícku spoločnosť Ostrá hora a právneho zástupcu vlastníkov (vrátane žalobcu), ktorí podali žalobu na Okresnom súde v Považskej Bystrici vedenú pod sp. zn. 7C/13/2017, informoval o prerušení konania vo veci zaevidovania zmluvy. Ako dôvod prerušenia konania žalovaný konkrétne uviedol: „...platnosť resp. neplatnosť uznesení zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru „Ostrá hora“ Lednické Rovne je predbežnou otázkou, o ktorej OÚ PB, PLO nemôže sám rozhodnúť z dôvodov, že je to otázka patriaca do výlučnej právomoci súdu. Nakoľko žalobcovia sa domáhajú ochrany na súde, nemôže si OÚ PB, PLO urobiť úsudok o tejto veci sám a počká na rozhodnutie Okresného súdu Považská Bystrica v tejto veci...“ Zároveň žalovaný v uvedenom liste poukázal na to, že vo veci bude konať až po rozhodnutí o predbežnej otázke, za ktorú považuje platnosť uznesení zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Ostrá Hora Lednické Rovne konaného dňa 21. júla 2016.

43. Následne žalovaný žalobou napadnutým opatrením zaevidoval predmetnú zmluvu o užívaní poľovného revíru bez toho, aby oznámil pokračovanie v konaní a dodržal postup ním deklarovaný v liste zo dňa 03. mája 2017. Tento postup žalovaného, ktorý najprv konanie vo veci evidencie zmluvy prerušil (z preukázateľného dôvodu, ktorý v čase zaevidovania zmluvy ešte trval) a potom bez odpadnutia dôvodu prerušenia vykonal evidenciu zmluvy, sa javí ako účelový, a to vzhľadom na úkony Poľovníckej spoločnosti Ostrá hora (viď bod 5 tohto rozhodnutia). Kasačný súd v tejto súvislosti dodáva, že ak už správny orgán prerušil konanie o evidencii zmluvy zo zjavného dôvodu existencie konania na okresnom súde vo veci určenia neplatnosti predmetných uznesení, nemôže si sám urobiť odpoveď na predbežnú otázku o ich platnosti z dôvodu podľa neho zjavne bezúspešného uplatňovania práva zo strany účastníka konania. Krajský súd vychádzajúc zo skutkového stavu v čase rozhodovania žalovaného správne poukázal na povinnosť žalovaného počkať na výsledok konania na okresnom súde, čo napokon aj sám žalovaný v liste oznamujúc om prerušenie konania vyslovil.

44. Kasačný súd sa napokon stotožňuje s námietkou žalovaného, podľa ktorej je neopodstatnené konštatovanie krajského súdu o absencii dátumu a čísla, pod ktorým bolo zrealizované opatrenie o zaevidovaní predmetnej zmluvy. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že z listov žalovaného zo dňa 14. decembra 2017 adresovaných žalobcovi a Poľovníckej spoločnosti Ostrá hora, ktorými žalovaný oznamoval zaevidovanie dotknutej zmluvy o užívaní spoločného poľovného revíru, vyplýva nielen dátum, od ktorého žalovaný predmetnú zmluvu zaevidoval a vedie ju v registri, ale aj dátum, do ktorého bude zmluva v registri žalovaného vedená. Rovnako má každý z listov žalovaného svoje špecifické číslo, ktoré síce nemusí byť totožné s číslom, pod ktorým bola zrealizovaná evidencia zmluvy, avšak žiadny právny predpis neupravuje povinnosť žalovaného pri vykonávaní úkonu evidencie zmluvy podľa § 16 zákona o poľovníctve vydať rozhodnutie obsahujúce konkrétne náležitosti, ako napríklad číslo evidencie. Toto konštatovanie kasačného súdu však v kontexte vyššie uvedených pochybení žalovaného nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

45. Kasačný súd záverom dodáva, že ani krajským súdom uložené povinnosti po vrátení veci žalovanému sa nevymykajú zákonnému rámcu a sú plne v súlade s vyššie uvedenými zásadami správneho konania, predovšetkým so zásadou materiálnej pravdy.

46. Kasačný súd konštatuje, že kasačná sťažnosť žalovaného neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Kasačný súd preto kasačnú sťažnosť žalovaného ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

47. Vzhľadom na meritórne rozhodnutie kasačný súd nerozhodoval o nepriznaní odkladného účinku kasačnej sťažnosti.

48. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, § 175 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalovaný v kasačnom konaní úspech nemal, preto mu právo na náhradu trov kasačného konania kasačný súd nepriznal. Kasačný súd priznal žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania, pričom o výške náhrady trov rozhodne po právoplatnosti rozsudku krajský súd samostatným uznesením. Ďalším účastníkom kasačný súd náhradu trov

kasačného konania nepriznal, pretože im v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by im trovy kasačného konania vznikli (ustanovenie § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP).

49. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s ust. § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.